Súd:	Okresný súd Prešov
Spisová značka:	28C/251/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu:	8114222259
Dátum vydania rozhodnutia:	27. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Eva Farkašová
ECLI:	ECLI:SK:OSPO:2016:8114222259.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Evou Farkašovou v právnej veci navrhovateliek: X/ Y. N., nar. XX.X.XXXX, bytom T., R. F. XX a 2/ R. Y., nar. XX.X.XXXX, bytom C. W. U. Č.. XXX, obe právne zastúpené JUDr. Vladimírom Milasom, advokátom so sídlom v Prešove, ul. Masarykova č. 13, proti odporcovi R. K., nar. X.X.XXXX, bytom C. W. U. Č.. XXX, v konaní o ochranu osobnosti takto

r o z h o d o l :

odporca je povinný osobne a verejne ospravedlniť sa navrhovateľke v 1. rade a navrhovateľke v 2. rade na najbližšom valnom zhromaždení Združenia urbaristov a pasienkového hospodárstva C. W. U. - pozemkové spoločenstvo konanom po právoplatnosti tohto rozhodnutia súdu v tomto znení:

„Ja, R. K. sa ospravedlňujem Y. N.V. a R. Y. za nepravdivý výrok, že Y. N. a R. Y. sa dopustili nezákonnej činnosti - sprenevery 1.300.000,-- Sk, ktoré som o nich rozširoval v písomnej pozvánke na čiastkovú schôdzu Združenia urbaristov a pasienkového hospodárstva C. W. U. - pozemkové spoločenstvo na deň 24.3.2012,“

v prevyšujúcej časti návrh z a m i e t a ,

o trovách konania rozhodne súd osobitným uznesením po právoplatnosti vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľky sa svojim návrhom zo dňa 8.8.2014 voči odporcovi domáhali ochrany osobnosti s tým, že žiadali, aby bol odporca zaviazaný osobne a verejne ospravedlniť sa žalobkyni v prvom rade a žalobkyni v druhom rade na najbližšom Valnom zhromaždení Združenia urbaristov a pasienkového hospodárstva C. W. U. - pozemkové spoločenstvo, konanom po právoplatnosti tohto rozhodnutia súdu v tomto znení: „Ja, R. K. sa ospravedlňujem Y. N.V. a R. Y. za nepravdivé výroky, ktoré som o nich rozširoval v písomnej Pozvánke na čiastkovú schôdzu Združenia urbaristov a pasienkového hospodárstva C. W. U. - pozemkové spoločenstvo na deň 24.3.2012. Nie je pravdivé moje tvrdenie, že Y. N. a R. Y. sa dopustili nezákonnej činnosti sprenevery 1.300.000,-- Sk“ a k náhrade trov konania.

Navrhovateľky dňa 26.1.2016 navrhovali zmenu žalobného návrhu, o ktorej súd rozhodol na pojednávaní 27.1.2016 tak, že pripustil zmenu žalobného návrhu v tomto znení:
„žalovaný je povinný osobne a verejne ospravedlniť sa žalobkyni v 1. rade a žalobkyni v 2. rade na najbližšom valnom zhromaždení Združenia urbaristov a pasienkového hospodárstva C. W. U. - pozemkové spoločenstvo konanom po právoplatnosti tohto rozhodnutia súdu v tomto znení:
Ja, R. K. sa ospravedlňujem Y. N. a R. Y. za nepravdivý výrok, že Y. N. a R. Y. sa dopustili nezákonnej činnosti - sprenevery 1.300.000,-- Sk, ktoré som o nich rozširoval v písomnej pozvánke na čiastkovú schôdzu Združenia urbaristov a pasienkového hospodárstva C. W. U. - pozemkové spoločenstvo na deň 24.3.2012,

žalovaný je povinný zaplatiť žalovanej v 1. rade sumu 1.250,00 Eur z dôvodu náhrady nemajetkovej ujmy do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku,
žalovaný je povinný zaplatiť žalovanej v 2. rade sumu 1.250,00 Eur z dôvodu náhrady nemajetkovej ujmy do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku,
žalovaný je povinný nahradiť trovy konania do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.“

Odporca s návrhom nesúhlasil.

Súd nariadil a vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, výsluchom svedkov, listinnými dôkazmi, pripojením spisu XS/XX/XXXX, ako aj ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

Navrhovateľky založili svoj návrh na skutočnosti, že odporca v priebehu trestného konania vedeného proti ním, na základe ním podaného trestného oznámenia, nerešpektoval zásadu prezumpcie neviny a v rokoch 2012 až 2013 rozširoval v ústnej aj v písomnej forme o navrhovateľkách medzi členmi Združenia urbaristov a pasienkového hospodárstva C. W. U. - pozemkové spoločenstvo nepravdivé informácie, ohováral ich a obviňoval zo sprenevery 1.300.000,-- Sk, nezákonného konania a poškodzovania urbárskej spoločnosti. Týmto zasiahol do ich občianskej cti, dobrej povesti v očiach obyvateľov obce C. W. U. a členov urbárskej spoločnosti. Predložili listinné dôkazy a to pozvánku na valné zhromaždenie Združenia urbaristov a pasienkového hospodárstva C. W. U. - pozemkové spoločenstvo na deň 24.3.2012 a ďalšie listinné dôkazy. Navrhovateľky v návrhu poukazovali na to, že je neprípustné, aby odporca uvádzaním nepravdivých a vymyslených informácií ich očierňoval v očiach obyvateľov obce, v ktorej žijú.

Vo svojej výpovedi navrhovateľka v 1. rade potvrdila to, že návrh podali z dôvodu, že odporca ich vedome ohováral pred členmi Združenia urbaristov a pasienkového hospodárstva C. W. U., zavádzal podielnikov, keď im hovoril o sprenevere peňazí a to napriek tomu, že už mal právoplatný rozsudok z trestného konania. Navrhovateľka v 1. rade uviedla, že je štatutárka Združenia urbaristov a pasienkového hospodárstva C. W. U. od 28.5.2012 a bolo aj obdobie predtým od roku 2001 do roku 2003 a potom od roku 2006 do roku 2007. Odporca vypisoval sústavne členom urbariátu, aké škody spôsobili a podobne, chodil po úradoch a očierňoval ich meno. Mnoho ľudí sa jej potom pýtalo, že kde je pravda, nepoznali súvislosti, pretože napríklad nepochádzajú z C. W. U., ale sú členmi urbariátu, takže jej volali, či tie peniaze naozaj ukradla a podobne. Navrhovateľka v 1. rade poukazovala na to, že odporca vedome šíril klamstvá, pretože vedel, že sú to klamstvá. Uviedla, že napríklad v konaniach, kedy sa jednalo o neplatnosť tohto valného zhromaždenia, klamal vedome súdu, pretože tvrdil, že ľudia nepodpisovali predvolania na zhromaždenia a oni potom prišli vypovedať ako svedkovia a uvádzali, že sú to ich podpisy. Navrhovateľka tvrdila, že utrpela jej občianska povesť a utrpela aj psychickú ujmu, pretože to bolo sústavné ohováranie z jeho strany. Žaluje aj zadosťučinenie v peniazoch, považuje to za symbolické, pretože to je neadekvátna suma. Hlavne chce, aby sa jej ospravedlnil na ďalšom valnom zhromaždení.

Navrhovateľka v 2. rade sa pripojila k výpovedi navrhovateľky v 1. rade. Pracovala v združení urbaristov ako pokladníčka a zapisovateľka, teraz je členkou dozornej rady. Ich mená ťahal odporca nielen po obci, ale aj mimo obce, pretože členov urbariátu majú aj v Čechách a tam ich lživo ohováral. Ľudia ju zastavovali, pýtali sa jej z vlastnej rodiny, či ukradli vyše milióna korún. Podľa nej, aj keď prebiehalo vyšetrovanie, nemohol odporca šíriť lži. On to však stále robil. Ju to veľmi zasiahlo, necíti sa psychicky taká silná ako navrhovateľka v 1. rade a veľmi to na ňu vplývalo, ako aj na celú jej rodinu.

Odporca vo svojej prvej výpovedi nesúhlasil s výpoveďami navrhovateliek. Poukazoval na to, že pani N. nebola štatutárka tak, ako to ona hovorila. Poukazoval na to, že previedla 21.3.2007 1.300.000,-- Sk z účtu združenia na súkromný účet manžela pani Y., preto začalo trestné stíhanie, ktoré sa viedlo na polícii pre obvinenie z trestného činu sprenevery. Nakoniec to trestné stíhanie bolo zastavené, pretože policajti mali za to, že bola v tom čase štatutárkou, ale podľa odporcu to nie je pravda. Uviedol, že štatutárka bola len do 20.3.2007, takže si myslí, že by sa to trestné konanie malo obnoviť. Potvrdil to, že listami oznamoval členom združenia, že také trestné stíhanie existuje, že boli obvinené zo sprenevery, ale to nebola lož, pretože to tak bolo. Vyzýval členov, aby sa vyjadrili písomne, či súhlasia alebo nesúhlasia s prevedením tých peňazí z účtu na súkromný účet pána Y..

Navrhovateľka v 1. rade napríklad poukazovala na čl. 40 v spise, kedy odporca posielal list na Gréckokatolícky úrad v C. W. U.. Písal farárovi, pretože farský úrad má podiely v urbariáte, či je si vedomý, že navrhovateľka spreneverila finančné prostriedky a koná v rozpore so zákonom. Tých listov išlo viacero, viacerým ľuďom a viacerým organizáciám.

Odporca stále trval na tom, že navrhovateľka v 1. rade nebola v čase prevodu štatutárka urbariátu, a preto to bolo nezákonné.

Navrhovateľka v 1. rade sa vyjadrila aj k reakciám po listoch, ktoré rozposlal pán K. členom urbariátu. U. C. W. U. o tom vedeli všetci. Jedny na ňu pľuli, stále sa vypytovali, či je to pravda. Napríklad pred kostolom na ňu pán L. kričal, že čo si to dovolila ukradnúť peniaze a bolo to veľmi nepríjemné. Niektorí síce chápali, vedeli o čom je reč a rozumeli kontextu vecí, ale niektorí nie.

Na otázku súdu odporca potvrdil, že pozvánku č.l. 9 podpísal on. Posielal ju členom, ktorí pristúpili k zmluve o založení. Bolo to viac ako 50 osôb. Na otázku, prečo uviedol, že sa dopustili navrhovateľky sprenevery v tom čase, poukázal na to, že tam asi bola chyba v písaní, bolo tam predsa vznesené obvinenie. Navrhovateľky naopak poukazovali na to, že slovo „sprenevera“ sa v tomto liste nachádza dvakrát, a teda určite nejde o chybu v písaní.

Vo veci bol vypočutý svedok T. Z., ktorý účastníkov konania pozná. Je zakladajúcim členom prípravného výboru a potom podpredseda prvého výboru urbárskeho spoločenstva v C. W. U.. V čase, keď sa zakladalo urbárske združenie, ponúkali pánovi K., aby bol predsedom, on však o to nemal záujem. Keď však prišli finančné prostriedky, keď štát robil elektrické vedenie a zaplatil urbárskemu spoločenstvu za vecné bremeno náhradu, vtedy začal odporca napádať spoločenstvo, svoje podiely, že majú byť iné a podobne. Svedok odstúpil ako lesný hospodár, ale po roku ho opäť oslovili, aby to robil, tak to zobral. Svedok opísal podrobne situáciu v urbárskom spoločenstve, aj napäté vzťahy medzi pani N. a pánom K.. Ako vlastník a člen urbárskeho spoločenstva uviedol, že od roku 2000, keď už nebol členom výboru, tak ho pán K. ako vlastníka nikdy nepozval na valné zhromaždenie a nekomunikoval s ním. Čo sa týka samotnej situácie, ktorá je predmetom tohto konania tak vie, že navrhovateľky presunuli nejaké peniaze z urbariátu na súkromný účet a bolo to z dôvodu, aby ostali peniaze pre vlastníkov, ktorých urbariát nikdy nevyplácal. Ďalšie okolnosti, čo sa týka toho, čo pán K. následne robil, tak má len z ústnych informácií. Svedok len poukazoval na to, že s pánom Ivankom mali vždy odlišné názory, a že on sa správal vždy ako jediný vlastník urbariátu. Svedok potvrdil aj tú skutočnosť, že odporca stále posielal listy tak, že ich hádže do schránok. Nazýva štatutárku domnelou štatutárkou a stále spomína 1.300.000,-- Sk, obviňuje a osočuje osoby navrhovateľky, že ich ukradli, avšak svedok dobre vie, ako to bolo. Urbariát má ako keby dve skupiny, jedna je okolo pána K. a druhá okolo navrhovateľky v 1. rade, teda terajšej štatutárky. Ľudia vedia, čo s tými peniazmi štatutárka urobila. Svedok potvrdil, že listy neprichádzali len jemu, ale aj iným členom výboru a aj iným ľuďom, keď sa zvolávalo zhromaždenie. Svedok sám nebýva v C. W. U., teda reakcie ľudí nepozná, no vie, že viac ľudí akceptuje pani N. ako pána K..

Svedok Y. V. žije v obci C. W.Á. U., je členom urbariátu a pozná všetkých účastníkov konania. K meritu veci uviedol, že pán K. v rokoch 2007 a 2008 roznášal v nočných hodinách po dedine, alebo posielal poštou, keď to bolo mimo C. W. U. a vypisoval, že neprávom pani N., zapísaná ako štatutárka spreneverila 1.300.000,-- Sk, ona a aj navrhovateľka v 2. rade. On vedel o tej okolnosti prevodu na účet a vedel aj to, prečo sa to stalo. Keď bolo ďalšie valné zhromaždenie, tak zvyšok urbárnikov potvrdilo, že to bolo prevedené na účet legálne. Tie listy však navrhovateľky v 1. a 2. rade poškodili, poškodili ich dôveryhodnosť a vierohodnosť ako štatutáriek aj ich dobrú povesť. Odzrkadľovalo sa to v debatách na valnom zhromaždení ako aj bežne na ulici v obci. Ľudia tvrdili, že nemajú informácie a spochybňovali dôveryhodnosť navrhovateliek.

Svedkyňa Y. L. býva v C. W. U., je členkou urbariátu a účastníkov konania pozná. Potvrdila to, že odporca hádzal do schránky listy. Ona však navrhovateľky pozná ako zodpovedné osoby, ktoré zabezpečujú riadny chod urbárskeho spoločenstva a vyvíjajú nadľudské úsilie, aby to fungovalo. Uviedla, že ako členovia urbariátu vždy mali problémy s pánom K.. On vnášal na valné zhromaždenie klamstvá. Vie o tom, že presunuli navrhovateľky na 1.300.000,-- Sk na súkromný účet, bola to neštandardná situácia, ale podľa svedkyne vďaka bohu, že sa tak stalo, pretože tieto peniaze boli zachránené. Navrhovateľky informovali o tom presune a to každého, koho stretli a potom aj na valnom zhromaždení, avšak pán K. spustil sériu listov a obvinil ich zo sprenevery a mnohí ľudia boli zmätení, pretože nepoznali zákulisie

a boli ovplyvnení odporcom. Mali za to, že navrhovateľky tie peniaze ukradli. Ona bola vypovedať ako svedkyňa aj v trestnom konaní a po jej výpovedi, ktorú dala v trestnom konaní, napísal odporca jej zamestnávateľovi - obci C. W. U., že krivo svedčila na súde, avšak oni jej prácu aj ju poznali, ako aj jej vlastnosti. Uviedla, že je rada, že navrhovateľka je vo vedení urbariátu, pretože teraz po dlhých rokoch sa vyplácali dividendy. K situácii okolo listov potvrdila, že dodnes, keď chodia pozývať na valné zhromaždenie členov urbariátu, tak mnohí, ktorí sú ovplyvnení pánom K. hovoria, že tam neprídu, kým tie peniaze nebudú vrátené a podobne. Tie listy posielal pán K. pravidelne a robí to aj v súčasnej dobe.

Vypočutý svedok R. L. je členom urbariátu a je aj podielnik a pozná všetkých účastníkov konania. Pamätá si, že chodila pošta od pána K., niekedy bol podpísaný on, niekedy členovia výboru. Všetky listy ale páli. Keď dostal tie listy, že malo byť spreneverených 1.300.000,-- Sk tak si pomyslel, že áno, musela to byť sprenevera, ak z účtu urbariátu boli prevedené peniaze na súkromný účet. Pracoval 20 rokov ako starosta a nevie si predstaviť, že by končil tak, že nejaké obecné peniaze by previedol na súkromný účet. Považoval to za spreneveru. Či boli aj ostatným ľuďom doručované listy, tak on to nevie, pretože on je z H. U..

Odporca podal v júni 2015 vyjadrenie do spisu, ktoré vlastne potvrdil aj na pojednávaní v októbri 2015. Jeho argumenty boli stále ohľadne skutočnosti, kto bol alebo nebol štatutár urbariátneho spoločenstva a poukazoval aj na tú skutočnosť, že v samotnom rozhodnutí vyšetrovacích orgánov bolo uvedené slovo sprenevera a on teda z toho vychádzal. Napokon boli navrhovateľky žalované za neoprávnené nakladanie s cudzími finančnými prostriedkami a nie na základe sprenevery. Navrhovateľky naopak poukazovali na to, že trestné konanie malo dve časti, ktoré prebiehalo v rámci vyšetrovania a potom verejnú časť, ktoré prebiehalo na súde. To, čo oni namietajú je to, čo je uvedené v žalobe, že počas vyšetrovania odporca rozširoval skutočnosti, ktoré neboli preukázané nezohľadňujúc pritom prezumpciu neviny. Tak došlo do zásahu do osobnosti navrhovateliek, a preto podali tento návrh.

Odporca stále zotrvával až do konca konania na tom, že nič nespôsobil, pretože ako štatutár urbariátov chcel upozorniť členov, aby rozhodovali o tom, či došlo alebo nedošlo k sprenevere. Chcel, aby navrhovateľka vrátila finančné prostriedky, pretože nebola štatutárnou zástupkyňou. To, že nejako citoval slovo sprenevera, tak to bolo asi omylom. Uviedol, že ich nechcel osočiť. Poukazoval na to, že vo veci sprenevery ešte v podstate nebolo rozhodnuté.

Na č.l. 9 sa nachádza pozvánka na valné zhromaždenie členov Združenia urbaristov a pasienkového hospodárstva C. W. U. - pozemkové spoločenstvo na deň 24.3.2012 o 13.00 hod.. V programe schôdze pod bodom 10 je uvedené „Správa o nezákonnom vyplatení 608.000,-- Sk R. K. v roku 1997 a 1998 a o nezákonnej činnosti Y. N. a R. Y. o sprenevere 1.300.000,-- Sk v roku 2007. Po sprenevere 1.300.000,-- Sk zostatok na účte 47.033,22 Sk a v pokladni zostatok 0 Sk.“

V spise sa nachádzajú ďalšie listinné dôkazy, ktoré písal odporca s uvádzaním na navrhovateľky o falšovaní alebo o sprenevere, predmetom konania v rámci ochrany osobnosti však bola iba pozvánka na čiastkovú schôdzu Združenia urbaristov a pasienkového hospodárstva C. W. U. na deň 24.3.2012.

Na č.l. 63 sa nachádza odpoveď Obvodného lesného úradu v T., v ktorej sa uvádza, že Y. N. bola predsedom spoločenstva od 19.9.2006 do 21.3.2007.

V konaní tunajšieho súdu XT/XX/XXXX bolo rozhodnuté, že obžalované Y. N. a R. Y. boli oslobodené pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin porušovania povinnosti pri správe cudzieho majetku, pretože skutok nie je trestným činom. Tento rozsudok sa stal právoplatným 18.4.2013. V trestnom konaní bolo okrem iného preukázané, že obžalované peniaze zo združenia síce previedli na súkromný účet, pričom zverejnili, o aký účet ide, informovali jednotlivých členov združenia bezprostredne po prevode, peniaze ostali neporušené, pričom z výpovede svedkov ako aj obžalovaných bol preukázaný úmysel obžalovaných tieto peniaze v rovnakej sume vrátiť na účet združenia akonáhle bude právoplatne a zákonne zvolený štatutárny zástupca združenia.

Z pripojeného spis a rozsudku Krajského súdu T. sp. zn. XS/XX/XXXX vyplýva, že krajský súd zrušil rozhodnutie krajského lesného úradu zo dňa 7.3.2007 a vrátil vec na ďalšie konanie, teda štatutárnym orgánom združenia aj naďalej bola Y. N., ktorá mala právo zastupovať združenie navonok, právo podpisu.

Podľa § 11 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka, fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov, a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie.

Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa ods. 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby, alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods. 3 Občianskeho zákonníka, výšku náhrady podľa ods. 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Z hľadiska poskytnutia ochrany v zmysle Občianskeho zákonníka nie je významné, či neoprávnený zásah bol spôsobený zavinene alebo nezavinene, vedome alebo nevedome. Nevyžaduje sa ani vyvolanie následkov, stačí, že jej neoprávnený zásah bol spôsobilý vyvolať ohrozenie alebo narušenie chránených práv osobnosti fyzickej osoby.

Paragraf 13 Občianskeho zákonníka hovorí o primeranom zadosťučinení, ktoré závisí od okolnosti, za ktorý došlo k neoprávnenému zásahu a bude spočívať v morálnom plnení, napríklad v ospravedlnení alebo odvolaní urážlivých výrokov a obvykle tam, kde k nemu došlo.

Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že je dôvodné žalobe čiastočne vyhovieť a to pri zaviazaní odporcu ospravedlniť sa navrhovateľkám v znení tak, ako je uvedené v petite rozhodnutia. Bolo preukázané súdom, že odporca, ktorý to ani nepoprel, v pozvánke, ktorá bola jediná predmetom tohto konania a to na čiastkovú schôdzu na deň 24.3.2012 dvakrát spojil meno navrhovateliek so slovom sprenevera 1.300.000,-- Sk. Neobstoja tvrdenia odporcu, že k tomuto uvedeniu slova „sprenevera“ došlo náhodne, pretože bolo dvakrát uvedené. V tom čase však prebiehalo trestné konanie, kedy vyšetrovateľ vzniesol obvinenie pre porušovanie správy cudzieho majetku, nie pre spreneveru a odporca tým, že v tejto pozvánke spojil mená navrhovateliek so slovom „sprenevera,“ dopustil sa nepochybne v zmysle Občianskeho zákonníka § 11 konania, ktoré narušilo občiansku česť navrhovateliek. Je pravdou, že v tom čase prebiehalo trestné konanie, avšak odporca to v tejto pozvánke neuviedol, inak by súd pozeral na formuláciu, ktorú by uviedol odporca v tejto pozvánke, že navrhovateľkám bolo vznesené obvinenie, alebo prebieha vyšetrovanie týkajúce sa sprenevery finančných prostriedkov. Avšak jednoznačne v tejto pozvánke je uvedené a čitateľ tejto pozvánky si nemôže túto okolnosť vysvetliť inak ako tak, že navrhovateľky tieto peniaze spreneverili. Táto okolnosť a toto preukázané konanie odporcu, ktorý nepoprel, že túto pozvánku napísal a rozposlal členom urbariátu v C. W. U. ale aj mimo obce bolo konaním, ktoré súd vyhodnotil v rozpore s § 11 Občianskeho zákonníka. Neobstojí obrana odporcu, že navrhovateľka v 1. rade v tom čase nebola štatutárkou. Pre toto konanie je v podstate celý spor o tom, kto bol alebo nebol štatutárom spoločnosti v tom čase, irelevantný. Na dôvažok však treba uviesť, že aj správne konanie bolo ukončené tak, že štatutárkou spoločnosti v čase prevodu týchto peňazí bola pani N. (rozhodnutie správneho súdu ako aj rozhodnutie trestného súdu). Trestné konanie voči navrhovateľkám skončilo právoplatne oslobodzujúcim rozsudkom.

Tieto okolnosti súd berie ako podporné. Relevantná pri rozhodovaní veci bola iba skutočnosť vzťahujúca sa na pozvánku (č.l. 9), kde pri menách navrhovateliek je slovo sprenevera podaná ako fakt, čím došlo k zásahu do osobnosti navrhovateliek podaním nepravdivej informácie, ktorú odporca rozosielal po obci a ďalším členom urbariátu.

Súd mal aj preukázané z výpovedi všetkých svedkov, že k zásahu do dobrej povesti navrhovateliek a ich občianskej cti došlo. Je pravdou, že urbariátne spoločenstvo sa v tomto čase nachádzalo v rozpornom stave, kedy existovali dva tábory okolo navrhovateľky v 1. rade a okolo odporcu. Tieto okolnosti týchto pozvánok a nepravdivých skutočnosti tam uvádzaných však spôsobovali ďalšie polarizovanie vzťahov a neprispeli k vyjasneniu situácie v urbariátnom spoločenstve.

Súd mal preukázané z výpovedi svedkov, že k zásahu do občianskej cti a dôstojnosti navrhovateliek došlo, a preto súd považoval za dôvodné návrhu v časti ospravedlnenia práve na valnom zhromaždení Združenia urbaristov a pasienkového hospodárstva C. W. U. - pozemkové spoločenstvo za dôvodné ospravedlnenie zo strany odporcu za tento nepravdivý výrok, ktorý rozširoval v písomnej pozvánke na čiastkovú schôdzu na deň 24.3.2012.

Súd však nevidel dôvod vyhovieť návrhu na finančné zadosťučinenie a to s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti s dôrazom na to, že urbariátne spoločenstvo bolo polarizované, existovali v ňom dva tábory a to tábor odporcu, ako aj tábor navrhovateľky v 1. rade, a teda hoci súd má za to, že došlo k zásahu občianskej cti a dôstojnosti navrhovateliek s poukazom na okolnosti prípadu a množstvo súdnych konaní týkajúcich sa tohto urbariátu má súd za to, že ospravedlnenie zo strany odporcu je postačujúce a náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch nie je v tomto prípade na mieste. Preto v tejto časti súd návrh navrhovateliek zamietol.

O trovách konania rozhodne súd podľa § 151 ods. 3 O.s.p. osobitným uznesením po právoplatnosti vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že
v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
a) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
b) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
c) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
d) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
e) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom dobrovoľne splnená po nadobudnutí jeho vykonateľnosti, je možné podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.